"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ: - ଚ୍ୟାରିଟୀ ବିଗିନ୍ସ୍ ଆଟ୍ ହୋମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଘରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ନିଜର ପରିବାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଅ, ନିଜର ସମସାଥୀମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କର ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ଶ୍ରୀମତର ପାଳନ କରୁଥିବା ପିଲାମାନେ ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ଏକରସ ବା ସ୍ଥିର ରଖିପାରିବେ?

ଉତ୍ତର:- ଅବସ୍ଥାକୁ ଏକରସ ରଖିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ହେଉଛି ପିଲାମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଅମୃତବେଳାରୁ ଉଠି ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କର ଏବଂ ବାବା ଯାହା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତାକୁ ଶୁଣ । ଯଦି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ନ ପକାଇବ, ତେବେ ମନରେ ଫାଲତୁ ବିଚାର ଚାଲିବ, ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଆସିବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠି ନିଜେ ନିଜ ସହିତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର ଯେ ଚାଲିବା, ବୁଲିବା, ଖାଇବା... ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସମୟରେ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା-ମିଠା ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମିକ ପିତା ହେଉଛନ୍ତି ସବୁ ଆତ୍ମାଙ୍କର ପିତା ଯିଏକି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଶିବାୟ ନମଃ କୁହାଯାଏ । ତାଙ୍କୁ ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ପିତା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ, ସେହି ପିତା ସ୍□ର୍ଗର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ପତିତ-ପାବନ, ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଏ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ତାଙ୍କ ସାଥୀରେ ବସିଛୁ । ଏହି କଥା ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଯେପରି କୌଣସି ଏକ ଗୀତା ପାଠଶାଳାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଗୋଟିଏ ୬ ଫୁଟ ଲମ୍ବାର ଚିତ୍ର ଥିଲା । ତେବେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ବାସ୍ତବରେ ଛୋଟ ପିଲା ରୂପରେ ହିଁ ଦେଖାଇଥାଆନ୍ତି ପୁଣି କହିଥାନ୍ତି ସିଏ ଗୀତାର ଭଗବାନ ଥିଲେ । ତେବେ ସିଏ ଗୀତା କେବେ ଶୁଣାଇଲେ? ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥାରେ ନା ଯେତେବେଳେ ୬ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚର ହୋଇଗଲେ ସେତେବେଳେ ଶୁଣାଇଲେ? ରାଧା ଏବଂ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଯୋଡି ଥିଲା । ରାଧା, କୃଷ୍ଣଙ୍କର କ'ଣ ଥିଲେ? ରାଧାଙ୍କୁ ଭଗବତୀ ଏବଂ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି । ଏହି ଦୁଇଜଣଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ କ'ଣ, ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗୀତାର ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ କେବେ? ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏହିଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ସବୁ ପଚାରିବ ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ଏକଥା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ପଚାରି ପାରିବେ ନାହିଁ । କେହି ବଡ ବଡ ରାଜା ଆଦି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ନିଶ୍ଚିତ ପଡିଯିବେ । ଏ ବିଷୟରେ କାହାର ମଧ୍ୟ ପଚାରିବାର ସାହାସ ନ ଥାଏ । ତୁମେ ତ ସାହାସ କରୁଛ । କହିବେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏତେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଯାହାକି ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଜ୍ଞାନ ଏହିଭଳି ଭାବରେ ଦେଇପାରୁଛନ୍ତି । ରାଧା କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜୀବନକାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଚାରିପାରିବ ଯେ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛ, ପୂଜା ମଧ୍ୟ କରୁଛ ତେବେ ସିଏ ନିଶ୍ଚିତ କେବେ ଆସିଥିବେ, ତେଣୁ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ଅଥବା ଶିବରାତ୍ରୀ ପାଳନ ହେଉଛି । ସିଏ କେବେ ଆସିଥିଲେ? ଶିବବାବା ତ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି ତାଙ୍କର ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ । ଯଦି ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତରେ ଶରୀରରେ ଆସିଥିବେ? ନିରାକାରଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ବା ଜନ୍ମଦିନ କିପରି ହୋଇପାରିବ? ଆତ୍ମା ତ ଅମର ଅଟେ । ଜୟନ୍ତୀ ସେତେବେଳେ ପାଳନ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ମରିବେ ଏବଂ ଜନ୍ମ ହେବେ । ଆତ୍ମାର ଜୟନ୍ତୀ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଆତ୍ମା ତ ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ଏପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ଆତ୍ମାର ଜୟନ୍ତୀ । ଶିବ ତ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର, ତାଙ୍କର ଲିଙ୍ଗ ରୂପରେ ଚିତ୍ର ବା ମୂର୍ତ୍ତି ରଖାଯାଇଛି । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଏହି ବିଚାର ଅଥବା ଚିନ୍ତନ ରହିବା ଦରକାର । ଏଠାରୁ ନିଜର ଘର ବା କର୍ମଧନ୍ଦାରେ ଯିବା କାରଣରୁ ଏହି ସବୁ କଥା ବୁଦ୍ଧିରୁ ବାହାରି ଯାଉଛି । ଚିନ୍ତନ ଚାଲୁ ନାହିଁ । ଗୁରୁମାନଙ୍କର ଆକର୍ଷଣ ରୂପକ ଜଞ୍ଜିରରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମନୁଷ୍ୟ ଫସି ରହିଛନ୍ତି । ସେକଥା ନ କହିଲେ ଭଲ । ଅବଳାମାନେ ବହୁତ ସରଳ ଅଟନ୍ତି ନା । ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରି ପାରିବ ଯେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ତ ପାଳନ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ସିଏ କିଏ? ସିଏ କେବେ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ କ'ଣ କରିଥିଲେ? ଜୟନ୍ତୀମାନେ ହିଁ ଜନ୍ମ । ନିରାକାର ଶିବଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ କଲ, ସିଏ ତ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କର ପୁଣି ଜନ୍ମଦିନ କିପରି ପାଳନ ହେଉଛି?

ସିଏ କାହା ଶରୀରରେ ଆସିଲେ? ଆତ୍ମା ଯେତେବେଳେ ଶରୀରକୁ ଆସିଥାଏ ସେତେବେଳେ କୁହାଯାଏ ଜନ୍ମ ହୋଇଗଲା । ଆତ୍ମା ତ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ ସେତେବେଳେ କୁହାଯାଏ ଆତ୍ମା ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ଶରୀର ଧାରଣ କଲା । ସିଏ ତ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି । ସିଏ କିପରି ଜନ୍ମ ହେଲେ? କାହା ଶରୀରରେ ଆସିଲେ? ତାଙ୍କୁ ତ ପରମାତ୍ମା କୁହାଯାଏ । ଏହି କଥା କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାନାହିଁ । ଯଦିଓ ବହୁତ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଜ୍ଞାନରେ ଭରପୁର ଅଟ । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ହିଁ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । କେହି କେହି ୨-୩ ବର୍ଷ ଆସିଲା ପରେ ପୁଣି ଅଜ୍ଞାନର ପ୍ରବେଶତା ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବାବା ପୁଣି ଅଜ୍ଞାନକୁ ବାହାର କରି ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା କରାଇଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଆଯାଉଛି । ଯଦି ପରିବାରର ପୁରୁଷ ଜ୍ଞାନରେ ଥିବ, ସ୍ତ୍ରୀ ଅଜ୍ଞାନରେ ଥିବ ତେବେ ଯେପରି ହଂସ ଏବଂ ବଗୁଲା ହୋଇଯିବେ, ସେଥିପାଇଁ ପଥମେ ତ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେବା ଦରକାର । ସ୍ତ୍ରୀ ପତିକୁ ଗୁରୁ ଈଶ୍□ର ବୋଲି ମାନିଥାଏ ତେଣୁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଗୁରୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ମାନିବା ଉଚିତ୍ ନା । ଏସବୁ ଏଇଠିକାର କଥା । ସେଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ତ ଆଜ୍ଞା ମାନିବା ବା ନ ମାନିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ସ୍ନେହର ସହିତ ଚଳନ୍ତି । ସେଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏଭଳି କୌଣସି କଥା ହୁଏ ହିଁ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଚ୍ୟାରିଟୀ ବିଗନ୍ସ୍ ଆଟ୍ ହୋମ୍ । ପରିବାରର ଯଦି ସ୍ତ୍ରୀ ଜ୍ଞାନରେ ଆସୁଛି କିନ୍ତୁ ପତି ଜ୍ଞାନରେ ଆସୁନାହିଁ ତେବେ ସିଏ କ'ଣ କରିପାରିବ! ଭୁଁ-ଭୁଁ କରିବାକୁ ପଡିବ । ପିଲାଛୁଆଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଁ-ଭୁଁ କରିବାକୁ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । ନିଜର ସମସାଥୀ ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କୁହ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏବେ ତ ଲଢେଇ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ, ବାବା ମଧ୍ୟ ଆସି ଯାଇଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପତିତ ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବାର ଅଛି, ତେବେ ତୁମେ ପୁଣି ପତିତ କାହିଁକି ହେଉଛ! ଯଦି କେହି ମାତା ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା ନିଜର ସମସାଥୀଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ମାତାମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବା । ଏବେ ତୁମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସାରା ରାଜ୍ୟ ନେଉଛ । ତୁମକୁ କେହି ହାତ ଲଗାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ସାରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛ । ଦେଖ କେତେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ଏଭଳି ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଲାବାଲାଙ୍କୁ କେତେ ମନେ ପକାଇବା ଦରକାର । ଏଠାରେ ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଥରେ ହେଲେ ମନେ ହିଁ ପକାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ସାରା ଦିନ ଘରର କର୍ମଧନ୍ଦାର, ଝିଞ୍ଜଟ ଭିତରେ ହିଁ ରହୁଛନ୍ତି । ନହେଲେ ସକାଳୁ ଉଠି ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ଯାଦ କରିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି ଯେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ନେବି । ବାବା ଆପଣ କେତେ ମିଠା ଅଟନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ମୋର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଭିତରେ ଭିତରେ ନିଜ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବାକୁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା କୁହାଯାଏ । ବାବା ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ମୁଁ ପୂରା ସମ୍ପତ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ନେବି । ଏବେ ମୋତେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ, ତେବେ ଯାଇ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜ୍ୟ ପାଇବି । ବାବା ଆପଣଙ୍କୁ ମୁଁ ନିରନ୍ତର ମନେ ପକାଇବି । ୬୩ ଜନ୍ମରେ ମୁଁ କେତେ ପାପ କର୍ମ କରି ଆସିଛି । ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ କେତେ ପାପର ବୋଝ ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ବାବା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବହୁତ ମନେ ପକାଉଛି । ବାବା ମୁଁ ରୋଷେଇ କଲାବେଳେ, ବୁଲିଲା ବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବି । ଏହିଭଳି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି, ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା ଦ୍□ାରା ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇ ଚାଲିବ । ବାବା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ହିଁ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବି । ମୋତେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାର ଅଛି । ଜଣାନାହିଁ କାଲି ଯଦି ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିଦେବି ତେବେ ମୁଁ ସତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇପାରିବି କି ନାହିଁ । ମୃତ୍ୟୁର ଡର ରହିଛି ନା । ବାବା ମୁଁ ବଞ୍ଚିଥିବା ଭିତରେ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ନେବି । ପୁଣି ଦେଖିବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଆଜି ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ମୁଁ କେତେ ସମୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଛି? ଯେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସ୍ମୃତିର ଯାତ୍ରାରେ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବାକୁ ହେବ । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ମଧ୍ୟ ରହିବାକୁ ହେବ । ନିୟମ ପୂର୍ବକ ଚଳିବାକୁ ପଡିବ । ଏହିଭଳି ତୀବ୍ରଗତିରେ ଯଦି ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଲାଗିଯିବ ତେବେ ସ୍ମୃତି ବି ରହିବ ଏବଂ ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ବଢିବ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ତୁମର ଆୟୁଷ ବଢିବ, ଯଦି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ନ ପକାଇବ ତେବେ ତୁମର ପଦ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଯିବ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ତ ନେବାକୁ ହେବ ନା ଏବଂ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯେପରି ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ କରିବା ପାଇଁ ନନ୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାରିକା ମାନେ ବହୁତ ବୁଲୁଛନ୍ତି । ଘରମାନଙ୍କୁ, ଦୋକାନମାନଙ୍କୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ବାଇବେଲ ନିଅ, ଅମୁକ ନିଅ । ଆମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମରେ ବହୁତ ସୁଖ ଅଛି । ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମିଶନ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଚାରକ ମଣ୍ଡଳୀ ରହିଛି, ବୌଦ୍ଧିମାନଙ୍କର

ମଧ୍ୟ ମିଶନ ରହିଛି । ହିନ୍ଦୁମାନେ ଏକଥା ବୁଝି ପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି! ଆମ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମବାଲାଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ କେତେ ବୁଝାଉଛ । ଯଦିଓ ମତାମତ ମଧ୍ୟ ଲେଖିକରି ଦେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଘରକୁ ଯିବା ପରେ ସବୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ ରହିଛି - ମାଙ୍କଡ ଗଳାରେ ରତ୍ନମାଳ ପକାଇଲେ ସିଏ ପଥର ମନେ କରି ଫୋପାଡି ଦେବ । ତେବେ ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନକୁ ପଥର ମନେ କରି ଫୋପାଡି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏମାନେ ତ କିଛି ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ହଁ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଧର୍ମର ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ହୋଇଥିବେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅନୁଭବ ହେବ । କଥା ତ ବହୁତ ସହଜ । ବାବା ସ୍□ର୍ଗର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ବାବା କଳ୍ପରେ ଥରେ ମାତ୍ର ହିଁ ଭାରତକୁ ଆସିଥା'ନ୍ତି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତ-ପାବନ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକି ଆସିଛ । ଏବେ ମୁଁ ଆସିଛି ତୁମକୁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରିବା ପାଇଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ ଯେ ଆମେ ଏହି ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ସୃଷ୍ଟିକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠଚାରୀ ନିଶ୍ଚିତ କରିବୁ । ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ନର୍କବାସୀ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ଏବେ ଶିବବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁଛ । ଶିବ ଭଗବାନଉବାଚ - ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରୁଛି । ଗୀତାରେ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ କଥା ଲେଖା ହୋଇଛି, କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହି ସାଧୁମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛି । ତେଣୁ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ପତିତ-ପାବନ ସୀତାମାନଙ୍କର ରାମ, ଏବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ହେଲେ ଭକ୍ତିନୀ ଅଥବା ସୀତାମାନେ । ସେମାନେ ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ରାମ ଏଠାକୁ ଆସି ସୀତାମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ରଘୁପତି ରାଘବ ରାଜା ରାମ...ବାସ୍ତବରେ ରାଜା ରାମଙ୍କର କଥା ନୁହେଁ । ମୁଖ୍ୟ ଭୁଲ୍ ହେଉଛି ଶିବଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ କୃଷ୍ଣ ବା ରାମଙ୍କୁ କଳା କାହିଁକି ଦେଖାଯାଇଛି? ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତାରେ ସୁନ୍ଦର ଅଥବା ପବିତ୍ର ହିଁ ଥା'ନ୍ତି, ତାପରେ ପୁଣି ଶ୍ୟାମ ବା ପତିତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ହେଲା ଗୋଲଡେନ୍ ଏଜ ବା ସତ୍ୟଯୁଗ, ତାପରେ ସିଲଭର ଏଜ୍, କପର, ଆଇରନ୍ ଏଜ୍ (ତ୍ରେତା, ଦ୍□ାପର, କଳି) ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଲା କଳିଯୁଗ । ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ଭାରତର କେତେ ସମ୍ମାନ ଥିଲା, ତେଣୁ ବହୁତ କୌଶଳପୂର୍ବକ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ । ସେମାନେ ଏତେ ସହଜରେ ତାଙ୍କର ଜିଦ୍‌ରୁ ଓହରିବେ ନାହିଁ । ବୃକ୍ଷର ଆୟୁଷ ଯେତେବେଳେ ଅଧିକ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ବୃ'କ୍ଷ ଜୀର୍ଣ୍ଣଶୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ, ଆୟୁଷ ତ ଏହି ଦୁନିଆର ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା । ନୂଆ ଦୁନିଆ ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ । ପୁରୁଣା ଅର୍ଥାତ୍ କଳିଯୁଗ, ତମୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ । ଏଥିରେ କେହି ଜଣେ ହେଲେ ବି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତମୋପ୍ରଧାନତାର ବିନାଶ ହେବାର ଅଛି । ତେବେ ନୂଆ ଦୁନିଆ କିଏ ସ୍ଥାପନ କରିବେ? ସେହି ପିତା । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ପ୍ରଳୟ ହୋଇଯିବ । ବାବାଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ଡାକିଥାଆନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ପତିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ କହିଥାଆନ୍ତି ଆସି ପବିତ୍ର କର । ତେବେ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ । ଯେହେତୁ ପତିତ-ପାବନ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ହିଁ ଆସିବେ । ସିଏ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଧରି କଳ୍ପର ସଂଗଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛି - ପାବନ ଦୁନିଆ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ । ଏବେ ହେଲା ସଂଗମଯୁଗ ।

ଏବେ ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଦ୍‌ଗତିକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏଭଳି ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ ନା । ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ମଜବୁତ କରିବାକୁ ହେବ । ଅମୃତବେଳାରୁ ଉଠି ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରିବାକୁ ହେବ । ଏସବୁ ଶରୀରର ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ହେ ପିଲାମାନେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା ଶୁଣାଉଛି, ତାହା ଶୁଣ । ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଆଉ କାହାରି କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ । ପରମଧାମରୁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ପାବନ କରିବା ପାଇଁ ତେବେ ତୁମେ ପୁରୁଣା ଶାସ୍ତ୍ର ପୁରାଣକୁ କାହିଁକି ମନେ ପକାଉଛ? ଭକ୍ତି ଏଇଥିପାଇଁ କରିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଭଗବାନ ମିଳିବେ । ତେବେ ସିଏ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ବାବା ଅଟନ୍ତି ନା । ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆଉ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ରାଜ୍ୟ କିପରି ମିଳିଲା? ଆତ୍ମା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ତାହା ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଝିରେ ବିଚିତ୍ର ତାରକା ଚମକୁଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ କହୁଛ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ କେବେ ପରମାତ୍ମା କୁହାଯିବ କି? ପରମାତ୍ମା ଯିଏକି ପରମଧାମରେ ରହୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି ସୁପ୍ରିମ ସୋଲ୍ ଅଥବା ପରମ ଆତ୍ମା । ସିଏ ତୁମର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ଆସି ୟାଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି । ଗୁରୁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ପାଖରେ

ବସିବେ ନା । ଏହି ସବୁ କଥା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ସିଏ ଆମର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ଆସି ଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ ଯେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀକୁ ମନେ ପକାଅ, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ କହିବେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଥିଲା । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ପୁନର୍ବାର ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ହିଁ ହେବ ନା । ଏତେ ସବୁ ଧର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏହା ସେହି ସମୟ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରିଦେବି । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ ହିଁ ତୁମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ□ପ୍ରଧାନ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଭଲ ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଛି କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ମୋର ସହଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି । ଅନେକଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରିୟ ଲାଗୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ପ୍ରିୟ ଲାଗୁଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିବ । ୟାଦର ଯାତ୍ରାରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ବହୁତ ଏଣୁ ତେଣୁ ବ୍ୟର୍ଥ ବିଚାର ମଧ୍ୟ ଆସିବ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ନିଜକୁ ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ଶିବଙ୍କର ଦର୍ଶନ ମିଳୁ । ଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ ପାପ କଟିଯିବ ଏବଂ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ । ଦର୍ଶନ ହେବା ଦ୍□ାରା କୌଣସି ପାପ କଟିଯାଏ ନାହିଁ । ବାବା ଯିଏକି ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ତ ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ଏବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି ଯେ ଆମେ କ'ଣ ହେଉଛୁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜନ୍ମରେ ମୁଁ ଏଇଆ ହେବି । ଏହା ସତ୍ୟଯୁଗର ରାଜକୁମାର-କୁମାରୀ ହେବାର ହିଁ କଲେଜ ଅଟେ । ବାବା ଆସି ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ସହ ଦୈବୀ ରାଜଧାନୀ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ମୁକ୍ତି ଜୀବନମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ବାବା ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନର କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ହିଁ ଶୁଣିବାର ଅଛି ଏବଂ ଧାରଣ କରିବାର ଅଛି, ବାକି ଆଉ ସବୁ ଭୁଲିଯିବାର ଅଛି । ନିଜର ଏବଂ ନିଜର ଲୌକିକ ପରିବାରର କଲ୍ୟାଣ କରିବାର ଅଛି ।

(୨) ବ୍ୟର୍ଥ ଚିନ୍ତନକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠି ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାର ଅଛି । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିର ଯାତ୍ରାରେ ସଦା ତତ୍ପର ହେବାର ଅଛି ।

ବରଦାନ**:-** ଜ୍ଞାନ ଯୋଗର ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିରଣ ଦ୍□ାରା ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ରୂପକ କୀଟାଣୁ ଗୁଡିକୁ ଭସ୍ମ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନସୂର୍ଯ୍ୟ ଭବ ।

କିପରି ବି ବାତାବରଣକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଅଥବା ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ରୂପକ କୀଟାଣୁ ଗୁଡିକୁ ଭସ୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ସ୍ମୃତି ରହୁ ଯେ ମୁଁ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ତେବେ ସୂର୍ଯ୍ୟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନାକୁ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ କରିବା । ତେଣୁ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗର ଶକ୍ତି ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚାଲିଚଳନ ଦ୍□ାରା ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁଥାଅ । ଯଦି ଶକ୍ତି କମ୍ ଥିବ ତେବେ ଜ୍ଞାନ କେବଳ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବ କିନ୍ତୁ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ରୂପକ କୀଟାଣୁଗୁଡିକ ନଷ୍ଟ ହେବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଯୋଗ ତପସ୍ୟା ଦ୍□ାରା ନିଜେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ହିଁ ଜମାର ଖାତାକୁ ବଢାଇଥାଏ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏବେ ନିଜର ଦାତା ସ୍□ରୂପକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ନିଜର ଦୟାଶୀଳ ଏବଂ ଦାତା ସ୍□ରୂପକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର । ତୁମମାନଙ୍କର ସବୁ ପ୍ରକାରର ଭଣ୍ଡାରଗୁଡିକ ନିରନ୍ତର ଖୋଲା ରହିବା ଦରକାର । ନିଜର ଅନାଦି, ଆଦି ଦାତାପଣିଆର ସଂସ୍କାରକୁ ଜୀବନରେ ସଦାସର୍ବଦା ଜାଗ୍ରତ ରଖି, ପରମାତ୍ମ ସନ୍ଦେଶ ବାହକ ହୋଇ ସାରା ବିଶ୍□ରେ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କର । ବେହଦର ଦାତା ହୋଇ ବିଶ୍□ ରୂପକ ଗୋଲକ ଉପରେ ଛିଡା ହୋଇ ବେହଦ ବିଶ୍□ର ସେବା ପ୍ରତି ପ୍ରକମ୍ପନ ବିଚ୍ଛୁରିତ କର । ମହାନ ଦାତା ହୁଅ ।